

ΕΤΟΣ 68ον

15 Μαρτίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3485)

Η ΑΠΟΣΤΕΓΑΣΗ

Ὁ Χριστός βρίσκεται στήν Καπερναούμ. Κηρύττει σέ ἕνα σπίτι, στό ὁποῖο ἐπικρατεῖ συνωστισμός. Οὔτε ἔξω ἀπό τήν πόρτα δέν μπορούσε κάποιος νά πλησιάσει, γιά νά τόν ἀκούσει. Καί τότε, τέσσερις ἄνθρωποι ἀνοίγουν τή στέγη τοῦ σπιτιοῦ καί κατεβάζουν μπροστά στόν Χριστό ἕναν παραλυτικό ξαπλωμένο σέ ἕνα κρεβάτι. Ὁ Χριστός θαυμάζει τήν πίστη τους, τή δύναμη καί τήν ἐφευρετικότητα πού τοὺς ἔδωσε, ὥστε συγχωρεῖ ἀρχικά τίς ἁμαρτίες τοῦ παραλυτικοῦ καί στή συνέχεια, διαβλέποντας τίς ἀντιδράσεις τῶν γραμματέων τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, τή σκληροκαρδία καί τήν ἀπιστία τους πρὸς τό πρόσωπό του, τοῦ χαρίζει καί τή σωματική υγεία. Κάνει ἔτσι ὅλους τοὺς παρευρισκομένους νά δοξάσουν τόν Θεό, ἀναφέροντας ὅτι τέτοια σημεῖα δέν εἶχαν δεῖ ποτέ.

Μ' αὐτή τήν εὐαγγελική διήγηση (Μάρκ. 2,1-12) κλείνει ἡ Ἐκκλησία μας τή δεύτερη ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν. Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή προχωρεῖ καί μαζί της ὁ καθένας μας καλεῖται νά μὴ λησμονήσει τίς πρώτες ἡμέρες της. Γιατί, καθὼς ὁ χρόνος μᾶς κάνει νά συνηθίζουμε στή νηστεία, ταυτόχρονα μᾶς δημιουργεῖ τό αἶσθημα τῆς ἐπανάπαυσης. Γι' αὐτό καί ἡ προβολή τῶν πνευματικῶν μορφῶν τῆς πίστες μας, ὅπως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Γιά νά συνδυάσουμε τά νοήματα τοῦ Εὐαγγελίου μέ τόν βίο τῶν Ἁγίων καί νά ἐπανέλθουμε στόν πνευματικό ἀγώνα. Εἶναι στάδιο ἡ Σαρακοστή. Νικητής ἐξέρχεται ὁποῖος ἀντέξει μέχρι τό τέλος.

Οἱ γραμματεῖς καί οἱ παρατηρητές

Σημεῖο-κλειδί ἡ ἀποστεγάση! Αὐτή δέν τήν ἔκαναν οἱ γραμματεῖς, ἄνθρωποι μέ κλειστή τή στέγη τῆς ψυχῆς τους, πού δέν ἀφήνουν τό φῶς τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ νά εἰσέλθει καί νά τοὺς φωτίσει. Δέν ἐπιτρέπουν σέ ἄλλους νά χωρέσουν στήν καρδιά τους, ἀλλά γεμίζουν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κρᾶββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματεῶν ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογιζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογιζέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν ἐνκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κρᾶββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κρᾶββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κρᾶββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

μέ τὴν αἴσθησι τῆς αὐτάρκειας ὅτι εἶναι καλά. Ἡ στάσι τῶν ἀνθρώπων πού ἐξασφάλισαν τὴ θέσι τους στό σπῆτι δείχνει ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖνοι πού τὸν Χριστό τὸν θέλουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ δέν τούς ἐνδιαφέρει ἐάν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πού θά ἤθελαν νά τὸν δοῦνε, νά τὸν ἀκούσουν, νά τὸν γνωρίσουν, νά γιαντρευτοῦν ἀπὸ ἐκεῖνον. Δέν θέλουν νά μοιραστοῦν τὸν Χριστό μέ ἄλλους, μέ ἀποτέλεσμα ἡ ψυχὴ τους νά μοιάζει μέ χῶρο φαρισαϊκό, πού θέλει τὸν Θεό πρὸς ἀτομικὴ δόξα καὶ ἐπιχειρεῖ νά τὸν ἐμποδίσει νά λάμψει ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἄλλων.

Ἡ πέτρινη καρδιά

Ἀποστέγασι χρειαζόμαστε καὶ σέ σχέση μέ τούς ἐμπαθεῖς λογισμούς καὶ τίς ἐπιθέσεις τῆς ἁμαρτίας πού κάνουν τὴν καρδιά μας «πέτρινη». Μᾶς κάνουν νά ἀσχολούμαστε μόνο μέ τὸν ἑαυτό μας. Μᾶς κάνουν νά βλέπουμε τούς ἄλλους ὡς ἀντικείμενα πρὸς χρῆσιν. Νά κοιτᾶμε νά πάροουμε ἀπὸ αὐτούς, νά τούς ἐξουσιάσουμε, νά τούς κατακρίνομε, νά

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν Καπερναοῦμ καί διαδόθηκε ὅτι θρίσκειται σέ κάποιο σπίτι. Καί ἀμέσως ἐμαζεύθησαν πολλοί, ὥστε νά μή τούς χωρῆ πλέον οὔτε ὁ χώρος ἐμπρός εἰς τήν πόρτα, καί τούς ἐκήρυττε τόν λόγον. Καί ἔρχονται καί τοῦ φέρουν ἕνα παραλυτικόν, τόν ὁποῖον ἐβάσταζαν τέσσερα πρόσωπα. Καί ἐπειδή δέν μπορούσαν νά τόν πλησιάσουν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους, ἀφήρεσαν τήν στέγην, ὅπου εὐρίσκετο, ἔκαναν ἕνα ἄνοιγμα καί κατέβασαν τό κρεββάτι, ὅπου ἦτανε ξαπλωμένος ὁ παραλυτικός. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν πίστιν τους, λέγει εἰς τόν παραλυτικόν, «Παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι». Ἐκάθοντο δέ ἐκεῖ μερικοί ἀπό τούς γραμματεῖς καί ἐσκέπτοντο μέσα τους, «Γιατί λέγει αὐτός βλασφημίας κατ' αὐτόν τόν τρόπον; Ποίος μπορεῖ νά συγχωρῆ ἁμαρτίας παρά μόνον ἕνας, ὁ Θεός;». Ὁ Ἰησοῦς ἀμέσως ἐκατάλαβε μέσα του ὅτι αὐτά σκέπτονται καί τούς λέγει, «Γιατί κάνετε τίς σκέψεις αὐτές μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον νά πῶ εἰς τόν παραλυτικόν, “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι” ἢ νά πῶ, “Σήκω ἐπάνω καί πάρε τό κρεββάτι σου καί βάδιζε”; Ἀλλά διά νά μάθετε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νά συγχωρῆ ἁμαρτίας ἐπί τῆς γῆς» – λέγει εἰς τόν παραλυτικόν, «Σοῦ λέγω, σήκω ἐπάνω καί πάρε τό κρεββάτι σου καί πήγαινε εἰς τό σπίτι σου». Καί ἐσηκώθηκε ἀμέσως καί ἀφοῦ ἐσήκωσε τό κρεββάτι ἐβγήκε ὑπό τά θλήματα ὄλων, ὥστε νά ἐκπλαγοῦν ὅλοι καί νά δοξάζουν τόν Θεόν καί νά λέγουν, «Ποτέ δέν εἶδαμε τέτοια πράγματα».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἁμαρτήσουμε μαζί τους. Καί πετρώνει ἡ ψυχὴ μας, γιατί δέν μπορούμε νά βροῦμε ἀληθινὴ χαρὰ στή ζωὴ μας. Τό κυνήγι τῆς ἐξουσίας, τῆς φιληδονίας, τῆς φιλαυτίας εἶναι μιά πλάνη. Δίνει τήν ψευδαἰσθησιὴ πῶς μόνο ἔτσι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά βρεῖ τὴν χαρὰ, ἀλλὰ ὑπονομεύει τὴ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νά δεῖ τόν κόσμον πνευματικά. Καί ἡ ἀληθινὴ χαρὰ βρίσκεται στήν κοινωνία μέ τόν Θεόν, στοὺς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού καθιστοῦν τήν ὑπαρξὴ μας «σάρκινη», δηλαδὴ εὐαίσθητη, δοτικὴ, ἀγαπητικὴ, ἀνοιχτὴ στὴ μακροθυμία καί τὴ συγχωρητικότητα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐμεῖς «ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν» (Ματθ. 6,12), νικώντας τούς μάταιους λογισμούς.

Τό κοσμικό πνεῦμα

Ἀποστέγαση χρειαζόμαστε καί σέ σχέση μέ τόν ἴδιο τόν κόσμον. Νοῦς καί καρδιά ἔχουν ἀπορροφηθεῖ ἀπό τίς προτάσεις τοῦ κοσμικοῦ τρόπου ζωῆς. Ἡ ἁμαρτία, ἡ ἀνομία, ὁ τρόπος τῆς ἐποχῆς μας, ὁ ὁποῖος στηρίζεται στά δικαιώματά μας καί ἀμνηστεύει δικαιολογώντας κάθε παρεκτρο-

15 Μαρτίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας,

Μανουήλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός († 1792).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Μαρτίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η΄ 34-38, θ΄ 1.

πή μας, μᾶς δείχνει ὅτι ἡ στέγη τῆς ὑπάρξεώς μας εἶναι κλειστή στὸν Θεό, τό Εὐαγγέλιο, τὴν ἀγάπη. Γι' αὐτό καί ἡ ἀποστέγαση πού μπορεῖ νά μᾶς δώσει ἡ προσευχή, ἡ ἄσκησις, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἀρετὴ καί ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀποτελεῖ κλειδί γιὰ νά μπορέσει ὁ Χριστός νά φωτίσει τὴν ὑπαρξή μας καί νά τὴν μεταμορφώσει.

Ὁ παραλυτικός τῆς Καπερναοῦμ δὲν μπορούσε νά ἀποστεγάσει ὁ ἴδιος τό σπίτι στό ὅποιο βρισκόταν ὁ Χριστός. Εἶχε ὅμως τέσσερις φίλους του κοντά του. Ἄραγε, ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς σέ ποιόν μοιάζει; Στόν παραλυτικό ἢ στοὺς φίλους του; Ἡ μήπως μοιάζουμε στοὺς παρατηρητές τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἀποστέγασης ἢ, ἀκόμη χειρότερα, στοὺς γραμματεῖς πού κατέκριναν; Ἄς δώσει ὁ καθένας μας τὴν ἀπάντησις, καθώς προχωρᾷ ἡ Μεγάλῃ Σαρακοστή, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων μας.

π. Θ. Μ.

Ἀναθεωρημένη πολυτελής ἐκδοσις

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

**Αἰ καθ' ἡμέραν Ἀκολουθία καί ἡ θ. Λειτουργία
τῶν Προηγιασμένων Δώρων,
μετὰ Παραρτήματος (ὕμνων, εὐχῶν καί Ἑορτολογίου)
(σχήμα 17Χ24 ἐκ. σελ. 304)**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr